

MATTI MATINPOJASTA PIETARI SÄRKILAHTEN

Isäni Pälkäneen Epaalan Kämpin talollisen pojan Matti Heikinpojan isoäiti Anna Kustaantytär osoittautui sukujani tutkiessani mielenkiintoiseksi henkilökäsi kahdestakin syystä. Pälkäneen kirkonkirjoissa Anna Kustaantytär oli myöhemmin muuttunut Anna Martintyttäreksi (äitinsä oli Liisa Martintytär, joten oletan Annan vahingossa sen vuoksi muuttuneen Martintyttäreksi) ja tämä jonkin aikaa hämäsi itseäni.

Päästyäni Annan Isästä varmuuteen, totesin hänen kuuluvan isänsä puolelta Pälkäneen Painon Jussilan sukuun. Jussilaa omistava suku puolestaan kuuluu eräänä sukuhaarana Sääksmäen Roukkoa asuneeseen Pastell-sukuun. Pastell-suvusta jatkui sukuhaarani yhteydet suoraan seuraaviin sukuihin: Särkilahti, Tavast, Diekn, Kirves, Ruuth, Speitz, Palthen, Nötebom, Nöding, sekä Pälkäneeltä Harhalan Pajula ja Kirvun Hiissa.

Liitteenä olevasta sukukaaviosta selviävät sukulaisuussuhteet mainittujen sukujen osalta.

Särkilahti-suku

Suku on lähtöisin Taivassalon Särkilahdesta ja on vaikuttanut vahvasti pappis- ja sotilassukuna maassamme usean sadan vuoden ajan.

Suvun ehkä maineikkaimmat jäsenet lienevät piispa Maunu III Särkilahti, piispana 1489-1500, sekä Pietari Särkilahti, uskonpuhdistuksen uranuurtaja Suomessa.

Sotilaana on näkyvimmin vaikuttanut Iivari Maununpoika Särkilahti. Hän oli mukana piiritettäessä Juhana-herttuan hallussa ollutta Turun linnaa 1563. Erik-kuningas antoi hänelle 1568 joukkojensa ylipäällikkyyden, mutta hän luo-

pui kuninkaasta ja oli valtaamassa linnaa jälleen Juhana- ja Kaarle-herttualle. Tanskan sodan aikana hän oli kaikkien Suomessa olevien joukkojen ylipäällikkönä. Tärkeä asemansa kartutti hänen maaomaisuuksiaan ja läänityksiään. Hän omisti Sauvossa Kärkniemen, Ruonan, Hallelan, Söderbyn ja Varstalan tilat. Läänityksenään oli Padasjoen Nyystelän kylä sekä koko Sääksmäen pitäjä (175 verotalonpoikaa). Iivari Maununpojan elämä päättyi väkivaltaisesti Turun linnassa 25.9.1573. Täällä hänet surmasi Kustaa Vaasan kolmannen puolison veli, vapaa-herra Arvi Kustaanpoika Stenbock juopotelun ja riitelyn seurauksena.

Hämeeseen siirtyneen sukuhaaran ensimmäinen jäsen Paavali Niilonpoika Särkilahti toimi Sääksmäen kirkkoherrana ainakin jo 1536. Aikalaistensa tapaan hän osasi pappisvirkansa ohella kartuttaa maallista omaisuuttaan varsin merkittävästi. Hänen omistuksessaan oli Sillantaan ohella useita muita tiloja Sääksmäellä. Kirkkoherran kaksi poikaa, Israel ja Timoteus, olivat aikansa varakkaimpia maanomistajia Hämeessä.

Israel omisti isänsä jälkeen Sillantaan sekä Timoteus Rapolan ja Voipaalan. Molemmat veljekset toimivat yksityisissä ja kruunun hallintotehtävissä. Israel ja Timoteus ovat kirjoittajan esi-isät.

Israel Paavalinpojan elämä oli sangen vaiheikas. Sen lisäksi, että hän oli aikakautensa suuria maanomistajia, hänelle uskottiin kruunun taholta merkittäviä virkoja ja luottamustehtäviä.

Hän toimi 1560-luvulla Klaus Kristerinpoika Hornin kartanovoutina, Sääksmäen nimismiehenä 1570-luvulla ja voutina 1572-74. Myös sotilaana hän oli näkyvällä paikalla, nimitettynä talonpoikaisjoukkojen päämieheksi 1573-77. 1586

**Eräs Särkilahden lukuisista sukuhaaroista,
eli 19 polvea
Olavi Pietarinpojasta Matti Matinpoikaan.**

I

Olavi Pietarinp. Särkilahti, Taivassalo.
pso Kaarina Diekn, Nyynäinen.

Niilo Olavinp. Tavast. (Niilon veli Maunu II
Tavast, piispana 1412-1450).

II

Niilo Olavinp. Särkilahti, valtaneuvos,
Taivassalo, k.1450-luvulla.

Elina Niilont. Tavast.

III

Martta Niilont. Särkilahti.
pso Olavi Kirves, rälssimies.

Maunu Niilonp. Särkilahti, Piispa Maunu III
Särkilahti 1489-1500, s.n.1435 Taivalsalossa.

IV

Katariina Olavint. Kirves.
pso Niilo Pietarinp., turkulainen porvari,
otti nimen Särkilahti.

V

Pietari Niilonp. Särkilahti,
pappi, uskonpuhdistuksen uran-
uurtaja Suomessa, k.1529.
pso Margareta Korneliuksent.
Saksasta. =====

Paavali Niilonp. Särkilahti,
Sääksmäen kirkkoherra, k.1566,
puolisosta ei tietoa.

Maunu Niilonp. Särkilahti,
asemies, pormestari, pappi,
Sauvon Ristniemen omistaja.

VI

Timoteus Paavalinp. Särkilahti,
s.1520-luvulla, Voipaalan ja
Rapolan omist. 1565-74.

Israel Paavalinp. Särkilahti,
vouti, sotilas, Sääksmäen Sil-
lantaan omist., mestattu Tuk-
holmassa 1589.
pso Margareta Martint.

Iivari Maununp. Särkilahti,
sotaeeversti, surmattu Turun
linnassa 25.9.1573.
pso Elina Juhont. Kurki.
=====

VII

Juhani Timoteuksenp. Särkilahti, nimismies,
ratsumies, Rapolan ja Voipaalan omist. 1575 ->
pso Malin Simont.

Iivari Israelinp. Särkilahti, vänrikki,
Sillantaan omist. 1611-18, k.1620.
pso Kirsti Ristont., k.1674.

VIII

Kirsti Juhanint. Särkilahti.
pso Pietari Olavinp. Ruuth, nimismies,
Rapolan, Voipaalan ja Vanajan Luhtialan omist.
k.1643.

Anna Iivarint. Särkilahti.
pso Hartikka Henrikinp. Speitz, s.1591, k.1651
lainlukija ja lainsuomentaja, Sääksmäen Liut-
tulan omistaja.

IX

Simo Pietarinp. Ruuth/Rutenhjelm, ratsumestari
Voipaalan omistaja, k.n.1680.
pso Margareta Jörgenint. Nötebom,
s.1620, k.1703.

X

Kristina Simont. Rutenhjelm, k.1717.
pso Leonard Leonardinp. Pastell, Sääksmäen
Roukon omist., s.n.1628, k.1734, 106-vuotiaana.

XI

Klaus Leonardinp. Pastell,
s.1660-luvulla, k. 1702 Puolassa.

Kustaa Hartikanp. Speitz, k.1675, Liuttulan
omistaja, ratsutilallinen.
pso Emerentia Tuomaant. Palthenius,
Sääksmäen kirkkoherran tytär.

Margareta Kustaant. Speitz,
s.19.2.1657, k.28.11.1697.

XII

Leonard Klaunp. Pastell, s.1694, k.8.12.1770, Pälkäneen Painon Jussilan omistaja.
pso Margareta Olavint., Pälkäne, Harhala, Pajula, s.13.6.1694, k.17.11.1780.

XIII

Maria Leonardint., Pälkäne, Paino, Jussila, s.24.6.1718, k.30.12.1800.
pso Matti Rekonp., Pälkäne, Kirpu, Hiissa, s.3.9.1704, k.26.1.1768.

XIV

Juho Matinp., Pälkäne, Paino, Jussila, s.5.6.1744, k.29.6.1816.
pso Anna Matint. Glasberg, Pälkäneen lukkarin tytär, s.8.4.1759.

XV

Kustaa Juhonp., Pälkäne, s.24.4.1784.
pso Liisa Martint., Pälkäne, Myttäälä, s.31.7.1780.

XVI

Anna Kustaant., Pälkäne, 2.6.1811.
pso Matti Simonp., Pälkäne, (Kirvun Laurilan sukua), s.13.11.1811.

XVII

Heikki Matinp., Pälkäne, s.8.10.1837, k.21.3.1929, Epaalan Kämpin isäntä.
pso Maria Erkint., Pälkäne, Epaala, Kämppi, s.18.4.1840, k.14.12.1921.

XVIII

Matti Heikinp. Kämppi, myöh. Koittola, Pälkäne, Epaala, s.30.9.1875, k.30.8.1942.
pso Hilja Katariina Vihtorint. Vattinen, Hattula, Ihalempi, s.29.7.1889, k.1.3.1939.

XIX

Matti Matinp. Koittola, Pälkäne, Epaala, nyk. Pirkkala.
pso Sirkku Oskarint. Sankila, Tampere, nyk. Pirkkala.

hän sai kreivillisen valtakirjan Hämeen läänin autiotilavoudin toimeen. Samana vuonna hänet velvoitettiin kruunun myllyjen tarkastajaksi.

Toimiessaan veronkantajana hän lienee ollut varsin häikäilemätön, koska joutui vastaamaan itselleen kuninkaalle epärehellisyydestään. Häntä syytettiin mm. että hän oli hankkinut vääryydellä aatelisille verotaloja ja vallannut niitä samoin itselleen. Hänen todettiin ryöstäneen kansalta jopa nelinkertaisia veroja. Syntilistallaan oli myöskin erään vanhan miehen surmauttaminen, tämän uhotessa lähteä valittamaan kuninkaalle voudin vääryyksistä.

Aikanaan arvostettu, monessa luottamustoimessa ollut Israel Paavalinpojan elämä päättyi traagisesti, kun hänet vangittuna toimitettiin Tukholmaan ja mestattiin siellä 1588 (1589).

Israel Paavalinpojan puoliso oli Margareta Martintytär.

Israelin viidestä pojasta kolme kuoli väkivaltaisesti. Uittamon omistaja, nimismies ja vänrikki Kristofer kaatui 1600 Liivinmaalla. Klaus, nimismies ja vänrikki kaatui 1610 Venäjällä. Kolmas poika Maunu tuli surmatuksi Urjalassa 1605. Abraham Israelinpoika (Eeva Aneron esi-isä) otti nimen Wärre. Esi-isäni Iivari Israelinpoika omisti Sääksmäen Siltantakaa. Hänen puolisonsa oli Kirsti Ristontytär. Iivarin ja Kirstin tytär Anna avioitui Hartikka Henrikinpoika Speitzin kanssa.

Ruuth/Rutenhjelm-suku

Maahamme 1400-luvun lopulla Itä-Götanmaalta siirtynyttä Matti Laurinpoikaa voidaan pitää suvun suomalaisen haaran kantaisänä. Hänen puolisonsa oli kotoisin Vanajan Luhtialasta (Kataisto).

Edellisten poika Antti Matinpoika mainitaan Luhtialan isäntänä. Hän on kuollut 1592. Puolisosta ei liene tietoja olemassa.

Kolmatta polvea edustava Olavi Antinpoika palveli huovina Juhana III:n venäläissodassa. Hän toimi myös vahtimestarina Hämeen linnassa. Puolisonsa oli Margareta Simontytär Suotaalasta.

Pietari Olavinpoika, Harvialan kartanon kirjuri, avioitui Sääksmäen Voipaalan kartanon tyttären Kirsti Juhantytär Särkilahden kanssa ja ryhtyi Voipaa-

lan ratsumieheksi. Hän otti ensimmäisenä suvun jäsenenä sukunimen Ruuth.

Simo Pietarinpoika Ruuth toimi ratsumiehenä 1628 Otto Yxkullin komppaniassa, oli vänrikki 1634, kornetti 1648 sekä ratsumestari 1664. Isänsä jälkeen hän oli Voipaalan omistaja, jonka hän sai vaapatilaksi 1674.

Puolisonsa Margareta, syntynyt 1620, oli Urjalan Honkolan kartanon omistajan, ratsumestari Jörgen Nötebomin tytär.

Karl Pietarinpoika (Simo Pietarinpojan velipuoli) avioitui Honkolan toisen tyttären Anna Nötebomin kanssa. Nämä aviopuolisot ovat P.E. Svinhufvudin esivanhemmat, kun sensijaan Simo Pietarinpoika ja Margareta Nötebom ovat J.K. Pasasikiven (myös kirjoittajan) esivanhemmat.

Nötebom-suku

Liivinmaalainen ratsumestari Jörgen Nötebom ja poikansa Velam Nötebom olivat mukana 30-vuotisessa sodassa. Sotilansioistaan Jörgen Nötebom oli saanut Saksassa ollessaan 14.10.1630 lahjoituksena maatiloja Urjalasta. Näihin kuuluivat Honkola sekä koko Velkalan kylä. Tätä ennen hän oli jo saanut lahjoituksia Virosta. Hänen puolisonsa oli Elisabeth Berkholtz van der Treuse (Freuse). Jörgen Nötebom kuoli 1.6.1636 ja sen jälkeen hänen leskensä avioitui majuri Klaus Skarpin kanssa.

Majuri Vellam Nötebomin puolisona oli amiraali Jörgen Brunowin ja Anna Klara Farensbachin tytär Margareta.

Heidän neljä poikaansa kaatuivat 1670-luvulla sodassa Preussissa. Kahdesta tyttärestään on tehty selkoa jo aikaisemmin Rutenhjelm-suvun yhteydessä.

Palttu/Palthenius-suku

Suvun vanhin tunnettu esi-isä on turkulainen porvari Knut Palttu, kuollut ennen vuotta 1624.

Hänen poikansa Tuomas Palthenius, synt. 1602, kuoll. 1685, oli Sääksmäen kirkkoherrana, mihin virkaan hän sai kuninkaallisen vahvistuksen 1636. Maineensa pappisviran hoitajana on varsin huono. Hän on virkaansa hoitaessaan ollut sekä huolimaton tehtävissään, että jatkuvasti riidoissa seurakuntaistensa

kanssa. Lisäksi hänen mainitaan olleen alkoholiin taipuvainen, sekä esiintyneen humalaisena varsin loukkaavasti maallista ja hengellistä esivaltaa kohtaan. Hänet erotettiin jo kerran virastaankin (1661), mutta sai kuninkaan määräyksestä virkansa takaisin. Siitä huolimatta, ettei hän ollut maineeltaan esikuvallinen hengenmies, kuvataan häntä kuolemansa jälkeen painetussa muistorunossa "mitä loistavimmin oppineeksi ja ansioituneeksi vanhukseksi". Puolisonsa oli liivinmaalaisen ratsumestarin Hartvik Nödingin tytär Anna.

Tuomas Paltheniuksen ja puolisonsa Annan poika Göran omisti Sääksmäellä Lotilan ja pari muutakin tilaa. Hän toimi majoitusmestarina 1679, oli kornetti 1682 ja luutnantti 1700. Aateloituna 1693 hän otti nimen Lohjelm. Narvassa uuden vuoden yönä 1703 saamiinsa vammoihin hän kuoli saman vuoden helmikuussa. Hänellä oli puolisona majuri Henrik Sassin ja Margareta Ogilvien tytär Katariina, synt. 1663, kuoll. 1693 Lotilassa.

Kirkkoherran kahdesta tyttärestä Hedvig avioitui Sääksmäen kappalaisen Nicolaus Gabriellis Sexmontanuksen kanssa sekä Emerentia Liuttulan ratsutilallisen Kustaa Hartikanpoika Speitzin kanssa.

Kustaan ja Emerentian kolme tytärtä avioitui kolmen Pastell-veljeksen kanssa, joista liitoista syntyi vahvoja sukulaisuussiteitä kahden suvun kesken. Näistä tyttäristä Ingeborg Kustaantytär on presidentti J.K. Paasikiven esiäiti sekä Margareta Kustaantytär oma esiäitini.

Speitz-suku

Henrik Jaakonpoika, koulutuksen saanut lakimies, toimi Hauhon ja Hollolan kihlakunnan lainlukijana ja mainitaan mm. voudintileissä 1588 ja 1603. Avioituttuaan Sääksmäen Liuttulan tytären Margareta Tuomaantytären kanssa hän sai asuttavakseen Liuttulan, mikä tila sitten oli saman suvun hallussa yli kaksi vuosisataa.

Ratsupalvelusta Henrikki Jaakonpoika suoritti kolmella hevosella Sääksmäen maakirjan mukaisesti. Liuttulan vaurautta todistaa se, että tilalla oli 1604 mm. 50 lehmää. Henrikki Jaakonpojan kuoltua n. 1606 hänen puolisonsa Marga-

reta avioitui Turun koulun rehtorin ja kirkkoherran, maisteri Gregorius Martini Teitin kanssa. Henrikin ja Margaretan perheessä oli kaksi poikaa Hartvik (Hartikka) ja Yrjänä sekä ainakin yksi tytär Margareta.

Molemmat pojat opiskelivat lakia Wittenbergissä. Opiskellessaan Saksassa he ottivat sukunimekseen Speitz todennäköisesti äitinsä kotitalon, Uskelan Speitserlan, mukaan. Yrjänä Heikinpoika Speitz (Heikki Heinon esi-isä) avioitui Helena Kristoferintytären kanssa 1610. Helenan isä oli Sääksmäen tuomarin sijainen, Pälkäneen kirkkoherran Bertilin poika Kristofer.

Hartikka Heikinpoika Speitz (oma esi-isäni) oli ristiriitainen luonne ja tästä johtuen hänen elämänsä muodostui varsin vaikeaksi.

Saksasta palattuaan hän toimi Vehmaan tuomiokunnan lainlukijana 1620-24. Suomessa vuodesta 1623 kenraalikuvernöörinä olleelta ruotsalaiselta Niilo Bielteltä hän sai nuhteita virheistään virkamiehenä. Hän sai asiaankuuluvat sakot ja eron toimestaan 1625. Menetettyään toimensa Hartikka palasi kotitalalleen Liuttulaan, minkä hän peri äidiltään Margareta Tuomaantytärtä. Hän sai perintönä myös Gennäsin tilan Paraisilta. Hän avioitui Sillantaan omistajan Iivari Israelipojan tyttären Annan kanssa.

Koko sukua, mutta syvästi myös Hartikkaa koskeva ikävä veneonnettomuus tapahtui talonväen ollessa kirkkomatkalla. Tällöin kirkkovene kaatui ja vedenvaraan joutuneista henkilöistä kuusi miestä ja kaksi tyttöä hukkuivat. Hukkuneista oli osa Hartikan omaisia. Hartikka maalautti tuntemattomaksi jääneellä ulkomaalaisella mestarilla votiivitaulun onnettomuudessa kuolleiden omaistensa muistoksi.

Taulu oli pitkään sijoitettuna Sääksmäen kirkkoon, mutta on nykyisin Kansallismuseon kokoelmissa.

Ehkä juuri ristiriitaisen luonteensa vuoksi Hartikka oli usein riidoissa vähän kaikkien kanssa, kuten asiakirjoista ilmenee. Hän riiteli mm. äitinsä Uskelan pitäjässä omistamaa Kaukolan (Speitserla) tilaa koskevista omistussuhteista ja teki valituksia alioikeuden päätöksistä Turun hovioikeuteen. Hän ei varmaankaan saanut hovioikeudelta muutoksia aikaisemmin tehtyihin päätöksiin, koska laati häväistyskirjoituksia hovioikeuden presidentistä Juho Kurjesta, Petrus Vigeli-

uksesta ja Henrik Teitistä. Röyhkeä käyttäytymisensä ärsytti korkeita herroja siinä määrin, että hänen maijesteettirikokseksi tulkitut edesottamuksensa aiheuttivat hänelle kuolemantuomion. Tuomio kuitenkin muutettiin kuuden vuoden vankilatuomioksi, mistä ajasta Hartikka oli vain osan vankina Hämeen linnassa.

Vankeusaikaansa Hartikka ei tyytynyt viettämään toimettomana, vaan ryhtyi siellä suomentamaan Kustaa II Adolfin 1621 vahvistamat sotaartiklat. Nämä artikkelit oli määrätty luettaviksi kuukausittain jokaisessa rykmentissä, jotta ei kukaan voisi vedota niiden tuntemattomuuteen.

Kun kuitenkin artikkelit luettiin sotilaille ruotsinkielellä, ei suomalainen sotilas niitä ymmärtänyt. Tämä huolestutti suomentajaksi ryhtynyttä Hartikkaa, mistä syystä hän ilman toimeksiantoa suoritti vankeusaikanaan niiden suomenkieliseksi saattamisen.

Käännöstyön valmistuttua jäi painatus hänen omalla kustannuksellaan suoritettavaksi, koska taaskaan eivät korkeat päättäjät olleet myötemielisiä hänen pyrkimyksilleen. Hänen ehkä ainoa suosijansa oli kreivi Pietari Brahe ja tästä johtuen hän omisti Tukholmassa 1642 painetut artiklansa tälle suosijalleen.

Eräässä kirjeessään Pietari Brahele hän mainitsee vaativansa vielä kuolinvuoteellaan valtaneuvos Juho Kurjen Jumalan ankan tuomioistuimen eteen, koska hän tämän toimesta on syyttömästi vastoin Jumalan ja inhimillistä lakia saatettu niin heikkoon ja huonoon asemaan. Hartikka Speitz vapautui vuoden 1650 tienoilla ja kuoli 60-vuotiaana 1651. Vastustajansa Juho Kurki kuoli vuotta myöhemmin.

Vaikka Hartikka vallanpitäjien mukaan oli riitaisa ja esivaltaa kunnioittamaton henkilö, hän poikansa todistuksen mukaan oli hyväsydäminen ja lähimmäisiään auttava, jopa siinä määrin, että häntä vuosina maksoi naapuriensa veroja tuhansia markkoja.

Avioliitostaan Anna Iivarintytär Särkilahden kanssa syntyivät lapset:

- Kustaa Hartikanpoika
pso Emerentia Palthenius
- Anna Hartikantytär
pso Erik Maununpoika Fogelhufvud Ispoisista

- Henrik Hartikanpoika
- Joakim Hartikanpoika
- Göran Hartikanpoika
- Isak Hartikanpoika
pso Liisa Martintytär Maatialasta
- Johan Hartikanpoika, kapteeni
k. 10.6.1684 Riikassa.

Pastell-suku

Suvun suomalainen esi-isä Leonard Pastell, s. 1600-luvun alussa ja k. ennen vuotta 1664, mainitaan asiakirjoissa ensi kertaa 1641. Hän oli sotilas ja suoritti ratsupalvelusta avioliittonsa kautta omistukseensa saaneen Sääksmäen Roukon Mäenpään (Furunäs) puolesta. Sotilaslähteissä hänet mainitaan luutnantina 1653 eversti Henrik Hornin Hämeenläänin ratsuväkirykmentin 7:ssä komppaniassa.

Hänelle myönnettiin sotilaallisista ansioistaan kuninkaallisella kirjeellä 1650 elinaikaisläänityksenä Pälkäneen Painon Jussila, Sääksmäen Lantoisten Penttilä ja Rekola sekä vielä lisäksi Valkeakosken Salonkylän Kaivannon mylly. Hänen saamansa läänitykset olivat aikaisemmin kuuluneet apelleen, ratsutilallisen ja piiskuri Pentti Huokunan pojalle.

Leonard Pastell avioitui n. 1640 Margaretta Pentintyttären kanssa ja tästä avioliitosta heille syntyi ainakin yksi poika Leonard.

Tämä suvun toinen Leonard suoritti isänsä jälkeen ratsupalvelusta Roukon Mäenpään puolesta, minkä omistajana hän oli vuodesta 1662. Avioliiton hän solmi Rapolan omistajan, ratsumestari Simo Pietarinp. Ruuthin tyttären Kristinan kanssa.

Leonard Leonardinp. Pastell on merkitty kuolleeeksi jouluk. 1734 "106-vuotiaana kunnianarvoisena isänä" ja haudattiin Sääksmäen kirkon lattian alle.

Hänen pojistaan Johan, s. 1662, sai perintönä isältään Roukon ratsutilan sekä Klaus Painon Jussilan. Kolme veljestä avioitui Liuttulan ratsutilallisen Kustaa Hartikanp. Speitzin tyttärien kanssa. Johan otti puolisoikseen Ingeborgin, Klaus Margaretan sekä Israel Annikan.

Jatkuu sivulla 58

Jatkuu sivulta 44

Klaus Leonardinp., s. 1660-luvulla, sai haltuunsa Painon Jussilan ja suoritti siitä ratsupalvelusta. Hän kuoli sotaretkellä Puolassa n. 1702. Avioliittonsa Margareta Speitzin kanssa päättyi tämän kuoltua 1697 ja hän solmi uuden avioliiton Katarina Lysingin kanssa.

Klaus Pastellin ja puolisonsa Margaretan ainoa poika Leonard, s. n. 1694, tuli Painon Jussilan isännäksi 1712. Hän solmi avioliiton 1715 Pälkäneen Harhalan Pajulan tyttären Marketta Olavint. kanssa. Jussila jaettiin kahtia 1729, jolloin toisen puolen omistajaksi tuli hänen serkkunsa Åke Pastell. Tämä tilanpuolikas sai jaossa omistajansa mukaan nimen Åkila.

Seuraavaksi Jussilan isännäksi ryhtyi vävyksi tullut Matti Rekonp. Pälkäneen Kirvun Hiissalta, joka oli avioitunut Maria Leonardint. kanssa. Heidän kahdestatoista lapsestaan Matti Matinp. peri Jussilan ja ryhtyi sitä viljelemään puolisonsa, ratsutilallisen tyttären Liisa Simont. Sipilän kanssa.

Isännäksi tulleen Matin veli Juho Matinp., s. 1744 (esi-isäni) avioitui Pälkäneen lukkarin Matti Glasbergin tyttären Annan kanssa. Lukkari Matti Glasbergin puoliso oli Elisabet Axeen, ratsutilallisen Heikki Axeenin Lempäälän Putkistosta ja Brita Spoofin tytär. Juhon ja Annan jälkikasvu kuudennessa polvessa edustaa mm. kirjoittaja Matti Matinpoika Koittola.

Käytetyt lähteet.

- Jully Ramsay, Frälsesläkter i Finland
- Axel Bergholm, Sukukirja Suomen aatelittomia sukuja.

- Arvi Korhonen, Suomen historian käsi-kirja 1949.
- M. Juva,
 - Suomen kansan historia 1964
- Suomen historia, Weilin Göös
- Historiallisia dokumentteja I
- Kansallinen elämäkerrasto III, IV
- Ilmari Heikinheimo, Suomen elämäkerrasto 1955.
- Gabriel Anrep, Svenska adelns ättartavlor.
- Pohjolan-Pirhonen, Suomen historia VII
- K. Kiuasmaa, Suomen yleis- ja paikallishallinnon toimet
- K. Kiuasmaa,
 - Suomen yleis- ja paikallishallinnon toimet
- Historiallinen arkisto 12, 15, 16, 17, 55,
- Hämeen historia I-V 1955-1986
- E. Kuujo,
 - Turun historia 1366-1521
- Satakunnan historia
- Satakunta V, 1925
- Lännetär, 1914
- Pitäjänhistoriat: Akaa, Eurajoki, Hattula, Janakkala, Lammi, Lempäälä, Myllymäki, Naantali, Nousiainen, Paimio, Pirkkala, Pälkäne, Sääksmäki, Vanaja, Vesilahti, Urjala
- Suomen sukututkimusseuran vuosikirjat 1925
- Genos 1958, 1960
- Liisa Poppius, Pastell-suku 1949
- Rippi- ja historiakirjat: Hattula, Lempäälä, Pälkäne, Sääksmäki, Urjala